

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și administrațiunea :

Brașov, piața mare Nr. 22. „Gazeta“ iese
Miercuri, Vineri și Duminică.

Prețul abonamentului :

Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe
trei luni 2 fl. 50 cr. Teri esterne pe șase
luni 14 fr., pe un an 28 franci.

Anul XLVII

Să prenumere :

la poștele c. și r. și pe la dd. corespondenți.

Anunțurile :

una serie garmondă 6 cr. și timbru de 30
cr. v. a. pentru fiecare publicare. — Scri-
sori nefrancate nu se primesc. — Manu-
scripte nu se retrămit.

Nr. 32.

Vineri 16 (28) Martiu

1884.

Brașov 16 Martiu st. v.

Merge încet cu întrunirile alegătorilor noștri și cu constituirea cluburilor. În cele mai multe comitate încă nu se observă nici o mișcare din partea partidei române dela 1881. Și timpul trece iute.

S'a mai ivit și un altă inconvenient, care nu a fost prevedut de către comitetul electoral permanent din Sibii.

În apelul său pentru organizarea și constituirea alegătorilor pe baza programei naționale dela 1881 acest comitet după ce recomandă tuturor membrilor partidei, „ca nici într'o privință să nu se angajeze cu nimeni, până când nu vor cunosc conclusele conferenței generale „electorale“, dice despre acesta conferență că „se va ține la timpul său“. Lucru natural, că la 10 Februarie st. n. comitetul electoral permanent nu putea se hotărâscă încă ziua când să se țină conferența generală electorală, der putea și trebuia se aibă în vedere pregătirile timpurii pentru acesta conferență.

Este vorba de alegerea delegaților pentru conferența electorală generală, care alegere trebuie se fie bine condusă și executată pentru că întrinsa se va oglindă organizația partidei. Comitetul din Sibii ar fi lucrat foarte înțelepțescă decât având în vedere conchiământul conferenței „la timpul său“, ar fi dispus tôte cele de lipsă pentru compunerea ei, ca, sosindă acel timp, în câteva zile conferența să se și pôtă adună. C'ună cuvântă alegerile de delegați la conferență să puteau face și înainte stabilirii termenului hotărât pentru întrunirea conferinței.

Mai bine ar fi fost decât s'ar fi pusă orecare termină pentru constituire și pentru alegerile delegaților, lăsându-se totodată la aprecierea comitetelor electorale din comitate, ca se combine aceste două lucrări său se le execute în două rânduri, adică întâiu constituirea și apoi alegerea pentru conferență. Dovadă pentru acesta este faptul, că cluburile noastre în unele comitate din propriul îndemn au prevedut în programa adunărilor lor de constituire în punctul din urmă și alegerea delegaților pentru viitoră conferență generală electorală. Unele cluburi înse s'au mulțumit conform apelului numai cu constituirea și așteptă acum provocarea comitetului permanent privitor la alegerea delegaților.

Eată der' deja o scădere, căci procederea nu e uniformă. Se punemă cazul acum că comitetul permanent se va trezi cam târziu a convocă conferența, ceva ce după tôte antecedentele este ușor cu puțință, ce se va întâmpla atunci? — S'ar pută întâmplă ca în multe locuri alegerile pentru conferență să nu se mai pôtă face din cauza scurțimei timpului și a greutăților ce sunt împreunate cu întrunirile electorale său să se facă în pripă prea mare de-a ruptul capului, ceea ce țărași ar nase mari inconveniente.

Credem de datoră noastră de a atrage atențiunea comitetului permanent din Sibii asupra celor espuse mai sus rogându-l se ia imediat măsuri necesare, ca nu cumva în momentele din urmă să se nască o confusiune, prin care să se aducă scădere intereselor noastre naționale.

Cronica evenimentelor politice.

În ședința de Sâmbătă a camerei române tractându-se de indigenate deputatul Boldur-Lățescu ia cuvântul spre a combate modul cum se interpretă art. 9 din con-

stituțiune, privitor la naturalizarea Românilor de origine din alte state. Dsa dice, că acesta naturalizare se face cu prea mare ușurință și cei naturalizați devin un flagel pentru bugetul țerei și prin aceea că li se acordă așa de lesne indigenatul se încuragă emigrațiunea de peste munți. D. Boldur Lățescu a dezvoltat tôte aceste ale sale îngrijiri față de cererea unui Român transilvănean, după ce s'a fost acordată fără cea mai mică discuțiune cetățania română unor străini ca Pandele Eftimiu, Giuropulo, Podloveschy, Levides ș. a. Numitul deputat se arată îngrijat și pentru aceea ca nu cumva împănintindu-se prea mulți Români dela noi în România să se slăbescă elementul autohton al Transilvaniei. Deputații Porumbaru și Urechia au combătut modul de vedere al d-lui Boldur-Lățescu, ear „România Liberă“ îi răspunde acestuia următoarele:

„Afară de jidani, cari sunt cei mai cosmopoliti oameni de pe lume, — nu credem să existe popor pe suprafața globului, ai cărui individi, pentru hatărul unei slujbe de-o sută de lei pe lună său pentru mulțumirea suflutească de a întră rânduși la d. Lățescu, să și părăsască vatra strămoșască, locul unde s'au născut și au crescut, biserica unde le sunt îngropați părinții, moșia, amintirile, afecțiunile lor!..... Când cine-va se hotărășce să emigreze, trebuie să fie, său o cauză economică-socială: disproporțiă între sol și populația, său o cauză curată politică: persecuți și nedreptăți de tot soiul, făcute unei nații robite de o nație trufașă și stăpânitoare Altă alternativă nu este.“

Conferința Sârbilor din Ungaria s'a început în 12 (24) Martie în otelul Ungaria în Budapesta. Au fost de față 60 de persoane din tôte ținuturile (?) țerii, între acestea au fost și trei reprezentanți ai clerului, mulți advocați, doctori și proprietari. În conferința preliminară se ocupă cu stabilirea punctelor programii, care se asternă conferinței generale. Conferința va decide și aceea, că ce atitudine să ia Sârbii la alegerile viitoare, să pășescă activi, său să fie pasivi, și în cazul întâiu la care partidă să se alature. Așa dera și Sârbii, cari au fost tot activi, după o esperiință tristă și durerosă stau pe gânduri, că ce atitudine să observeze la alegerile viitoare.

În 24 Martie s'era la 9 ore s'a simțit la Diakovo în Bosnia un puternic cutremur de pământ, care a ținut 10 secunde și a causat multe stricăciuni caselor și bisericilor.

Ziua de 14 Martie, a treia aniversare a proclamării regatului român, s'a serbat la mitropolie în Bucuresci c'ună Te-Deum.

„Luptătorul“ din Focșani dice, că o mulțime de Evrei vagabunți au intrat în județul Putna. În orașul Focșani au intrat în timp de 6 luni peste 2,000 de suflete; în comunele Movilă și Păunești, din plasa Zăbrăuți, cari acum șese ani ambele nu aveau de cât 9 familii, astăzi familiile de evrei s'au înmulțit peste numărul de 63, cari evrei exercită toți comerțul de spirituose, fără ca măcar unul să plătescă impozite.

În capul diarelor „Binele Public“ și „Timpul“ citim următoarele: „Anunțăm, cu cea mai via mulțumire, că unirea între partidul conservator și partidul liberal-sincer este deseversită. Partidul întrunit pôtă numele de partidul liberal-conservator. Organul acestui partid va purta numele: România“. Noul partid are doi capi: pe d. Lascar Catargiu și d. George Vernescu. Ni se spune, că mâne va apară

un program manifest, sub-semnat de amândoi acești capi. În același timp, diarele „Binele Public“ și „Timpul“ vor încetă pentru a lăsa loc noului organ al partidului: România.

Se telegrafia din Ravenna (Italia) cu data de 20 Martie: „Eri s'era, vr'o sută de tineri, cari se adunaseră în marginea orașului și aveau în capul lor căți-va oameni mai în vârstă, intrară în oraș strigându: „Trăiescă comuna! Trăiescă revoluțiunea socială!“ Gardii și carabinieri i-au împresiat, luându-le stegurile și cocardele și făcându patru arestări. O sută de lucrători s'au adunat adă din nou pe piața municipalității, pentru a cere de lucru.“

După o scire din Constantinople dela 22 Martie circulă prin cercurile oficiale fama, că guvernul rusesc are de gând a propune, ca să se rezolveze tratatul strēmătorii de mare dela 1856 și libertatea navigațiunii tuturor națiunilor prin Dardanele, Bosfor și pe Marea-negră. Dacă se adeverese această fama, atunci se ridică un colț al vëlului, ce acopere secretul pertractărilor dintre Giers și Bismarck. Cabinetul din Petersburg crede, că Rusiei nu i se pôte refusa cu privire la strēmătorii dela Constantinople, aceea ce s'au concesit tuturor față cu canalul de Suez. Inchiderea strēmătorii maritime și neutralizarea Mării-negre s'a pronunțat în tratatul din 30 Martie 1856 în art. 10, 11, 12, 13, 14 și 19, și în convențiunea maritimă aneșată la acest tratat. În convențiunea aceasta se dice, că afară de năile destinate spre serviciul ambasadelor și afară de năile de războiu destinate la gurile Dunării, nici o corabie de războiu străină să nu între în Bosfor și în Dardanele. Neutralizarea Mării-negre s'a desființat prin convențiunea dela Londra din 13 Martie 1871, din contra convențiunea strēmătorii s'a recunoscut și de congresul dela Berlin prin articolul 63. Deci dera diplomația rusescă stărușce, ca să se desființeze și restul acesta din tratatul de pace dela Paris și prin acesta tôte rezultatele războiului din Crimeea, pentru cari au vârsat Francesii atâta sânge și s'au risipit atâți bani.

În privința conflictului bisericesc grecesc cu Porta otomană se scrie din Constantinople către „Cor. Pol.“, că sântul sinod și consiliul mirenesc au subsemnat două documente, cari ilustră tôte situațiunea și le-au trimis spre a se predă la Porta și la patriarh. Corporațiunile amintite declară în acele două acte, că pe baza hatihumaiumului și pe baza articolului 23 al congresului dela Berlin dreptul inițiativei la o reformă a relațiilor vechi între guvernul otoman și între comunele creștine cade în competența unei adunări naționale convocate ad hoc la patriarhia. Dacă Porta voese să introducă reforme, spre a îmbunătăți pozițiunea creștinilor, trebuie să se facă în consonanță cu hatihumaiumul și cu tratatul dela Berlin. Sinodul și consiliul mirenesc n'au din partea națiunii altă mandată și față de Porta n'au alte datorințe, de cât de a fi păzitori ai privilegiilor actuale și de a fi executori acurați ai legii organice relative la aceste privilegii.

Din aceste declarațiuni energice și bărbătesci ale sinodului fanariot și ale bătrânilor bizantini, cari conduc în tôte provinciile imperiului otoman propaganda panellenistă, se vede, că complanarea conflictului nu este terminată, ci încă mai au să decurgă multe negociațiuni, frământări și sbuciumări din amândou părțile. Ori care parte ar învinge, de poporele neîndreptățite totu nu va fi mai bine.

Din Constantinopol se anunță, că **Pörta a** adresat o nouă notă către puterile signatara ale tractatului de Berlin, rugându-le, ca să intervină în **ceștiunea agrară** a musulmanilor din Serbia; fiindcă din legea agrară a Serbiei rezultă o mare pagubă pentru Mahomedanii locuitori în acestu stat. Totdeodată se comunică, că ambasada rusescă zoresce erăși cu mare aplomb plătirea restanței din despăgubirea de resbelu și că are de gând a adresă în această privință către Pörta o nouă notă.

„Gazeta“ tolerantă.

Sub titlul acesta guvernamentalul „Kolozvári Közlöny“, face glose la articolul nostru din Nr. 27 alu „Gazetei“. Intre altele dice:

„Gazeta“ e grozavă de măriată asupra partidei (?) române moderate, mai măriată decât asupra ori-cărei alte partide constituționale; căci după densa această partidă (?) română moderată a spartu cercul solidarității române. Adevărat, că într'o vreme redactorul „Gazetei“ a scrisu asupra solidarității studiele sale lungi, dér această numai pe hărtia a fost așa, cum și-a închipuit'o el; pentru că alegerile la sfârșitul periodelor de trei ani au resturnat teoria solidarității. Sigur, că nici la alegerile din anul acesta nu pöte fi altfelu. O parte a preoților și a advocaților români se va ține și în anul acesta de acea solidaritate, pe care o accentuă deja la Sibiu, cealaltă parte în se și cea mai mare parte a alegătorilor voru alege.“

Föia din Clușiü pređice dér ca și sigurü (bizonyos) o desbinare între cărturarii români față de alegerile viitoare. De unde a căpătatü „Kol. Közl.“ aceste informațiuni sigure? Cum vine, că unü organü ca acesta, dușmanü declaratü alü națiunei române și a drepturilor ei, își razîma töte speranțele în felonia și ticăloșia națională a cătorva preoți, advocați și „deputați dietali“? Negreșitü, că „siguritatea“ și bucuria ce-o sêmețe „Kol. Közl.“, nu este rezultatul convingerei, că consortiulü „frățietății“ va căștigă cu „programa“ lui drepturile Românilorü; din contră trebuie se admitemü, că „Kol. Közl.“ cunösee și sêmețe tötă miserabilitatea acelu consortiu și speculeză la desbinarea și slăbirea neamului nostru. De aici acea căldürösă partinire a uneltirilor de desbinare, inaugurate de d-lü Tisza cu ajutorulü mamelucilorü sei dela „Viitorul“.

Românii din cercul electoralü **Sânt-Ana**, comitatul **Aradü**, au ținutü la 8 (20) Martiu a. c. o conferință prealabilă, în carea cu un **animitate** s'au primitü următoarele puncte:

1. Conferința această se dechiară de preliminară.
2. Aderămü la programa națională din Sibiu din 1881.
3. Deocamdată nu ne angajămü nici pentru o partidă, până vomü vedé, cumü se desfășură evenimentele.
4. Se alege unü comitetü centralü executivü.
5. Se alegü subcomitete pentru fiecare comună.
6. O conferință generală se va ține la Simandü la timpulü acomodatü.
7. Se propune o conferință generală la Șiria-Vilagoșü pentru întregü comitatulü Aradü.

Unü alegătorü.

Resturnarea basei dreptului publicü.

Sub titlulü: Resturnarea basei dreptului publicu (A közjogi alap bukása) apărü în Pesta o broșură în limba maghiară. Intrënse se arată, că atâtü guvernulü actualü, câtü și guvernele anteriöre au jignitü basa dreptului de statü întratata, încätü aceea se pöte privi ca nimicită. În această broșură se dice între altele următoarele: **Maiestatea Sa** a sancționatü legea împăcăciunii; într'unü consiliu familiarü a declaratü monarculü, că regimulü absolutü nu se pöte continuă, că influinței maghiare trebuie se-i se dé locü. Viitorulü monarchiei se pöte asigură numai pe astă basă, și cu töte acestea, ce s'a întemplatü? Cu tötă porunca cuprinsă în lege, cu töte intențiunile înțelepte ale monarcului, ministri comuni și unguresci în cöințelegere au

resturnatü tötă constituțiunea comună. Guvernulü comunü în locü de a conduce politica esternă prin influința și cu consēmământulü guvernului ungurescü, se amestecă mereu în afacerile particulare ale guvernului ungurescü; nu ministeriulü comunü conduce afacerile comune sub influința ministeriului ungurescü, ci acesta conduce afacerile speciale unguresci după avisulü și după presiunea ministrilorü comuni imperiali. Influința constituțională a ministeriului ungurescü asupra conducerii afacerilorü esterne s'a paralisatü. Tocmai din această causă delegațiunea ungurescă s'a lăsatü cu totulü de exercitarea dreptulü seu de controlü. Căci delegațiunea se compune din partisanü necondiționați ai guvernului și este condusă de acesta în modü absolutü. Delegațiunea nu pöte merge mai departe în afirmarea drepturilorü constituționale decâtü ministru-președinte ungurescü, care o conduce. Ministeriulü comunü guvernază așadără fără de nici o controlă. Conduce politica esternă vienesă și organizesă armata austriacă.

Ministrulü președinte Tisza șede totü mereu în delegațiunea ungurescă, dér nu spre a exercită o influință legală asupra agendelorü ministeriului comunü, ci spre a priveghia pe membrii delegațiunii, ca se nu turbure cercurile ministeriului comunü din nechibzuință seu din zelü patrioticü. Tisza nu controlază pe ministri comuni, ci pe delegații unguresci, ca aceștia se nu pötă controlă seriosü pe ministri comuni, și se-i tragă la răspundere pentru călcările constituționale, făcute în înțelegere cu ministrii unguresci. Ministrulü Tisza nu este unü factorü coordinatü cu ministrii comuni, ci factotulü lorü. Delegațiunea ungurescă nu stă pe basă legală, votändü budgetulü la astfelü de ministri comuni, cari conducü politica fără influința constituțională a guvernului ungurescü. Tötă sistema noastră de dreptü publicü nu se basază pe legea ungurescă, ci pe dreptulü austriacü. Basa noastră de dreptü publicü este de facto legea delegațiunii austriace.

Din aceste lamentațiuni și espectoratiuni ale autorului broșurii se vede limpede și clarü, pe ce temelii slabe stă faimosulü dualismü, de care atăta se teme consortiulü frățietății.

Deva 24 Marte 1884.

(Persecutarea Românilorü totü mai tare!) Am cetitü în föia iubită de Români „Gazeta Transilvanici“ nu de multü, că în Secuime Români din partea Secuilorü se hulescü și batjocorescü grozavü în câtü printre, ei e lucru cutezatü a vorbi românece. E dreptü că dumnealorü, Maghiarii, fiindü la putere își închipuescü förte multü ținându-se cei mai puternici în tötă lumea, astfelu au începutü pe noi Români loviți de sörtea cea amară a ne huli și batjocori; ba nici cu atăta nu se îndestulescü, au începutü a ne persecută exoffo — mai alesü pe inteligența română.

În comitatulü Hunidörei, în comuna Hărău sunt locuitori unguri (foști nemeși) și români, au duoș scoli, una ungurescă, cealaltă confesională română. Deörece părinții români erau negligenți și nu-și trämiteau copiii la scöla română, preotulü Ivanovicu a ținutü o vorbire în biserică adresändu-se cătră poporü c'unü sfatü părintescü, vorbindu-i de originea și de limba Românilorü, care de 18 seculi esistă și se întăresce din ce merge, și dojenindü pe părinții, cari ca Români au datoriat a dá copiii lorü la scöla cea românească, nu însé la cea ungurescă. Pentru această Ungurii au ăisü, că „popa românu“ ațită poporulü, ér pentru că învățatoriulü românescü a îndrăsnitü a învăță pe copii în scöla poesii românece, au ăisü, că ațită copii contra Ungurilorü. Astfelü notarulü unguru a făcutü arătare la judecătoria cercuală, de unde îndată în 16 Marte au eșitü la față locului judele investigatorü cu notarulü și au începutü cercetarea și ascultarea tuturorü, căți au fostü în Dumineca aceea la sf. biserică: betrânți, tineri, femei, copii; o și de tristă memoria această pentru bietulü poporü românü în postulü Pascilorü, în care au fostü siliți a se înfășișă înaintea judecății spre a fi ascultați și a jură asupra preotului și învățătorului lorü, cari stau acuma în cercetare criminală. Tristü și de o miie de ori tristü!

Acuma înțelegemü ordonanța ministriului de interne privitöre la agitațiunile dintre rasse și confesiuni îndreptată cătră töte municipiele, ca să pötă mai lesne luă în sgardă pe bietulü Românü numai ceva de vorbece seu amințesce de faptele despotice unguresci. Acuma më îndreptü cătră domni unguri dela putere. și îi întrebü: la casü de nevoe vë credeți îndes-

tulü de tarü — nu veți avé lipsă de noi?? — decâtü eugetați, că dá, atunci poțiți a continuă cu prigonirea Românilorü, se vedemü unde veți ajunge! ér de nu atunci încetați cu inimicițele și fiți mai umani și leali față de noi. N. Oprea.

Teatru românü în Șomeuta-mare.

Șomeuta-mare, la 11 (23) Martiu 1884.

Onorate D-le Redactore! Dile plăcute, dile de bucuriă amü avutü Chioreni fiindü cercetați de societatea teatrală română ambulată sub direcțiunea demnului și bravului fiu alü Thaliei române d. G. Aug. Petculescü. Încă în 6 l. c. a sositü această trupă teatrală în orășelulü nostru și în 8 a începutü seria reprezentațiunilorü în sala otelului principalü numitü „La Butea de aur.“ S'au datü 9 reprezentațiuni jocändu-se piesele: „Bărbații fermecati, Pantaloniulü roșu, Esecutorulü de Parisü, Bărbații păcăliți, Nebunulü, Bărbațulü gelosü, Prostulü la însurătöre, Soldații români, Amoru cöalitatea a II, Căsătoria pe datoriat, Obrăsnicia slugilorü, Paracliserulü seu Florinü și Florica, Vlăduțulü mamei, Iancu Jianu capit. de haiduci — și în 19 ultima ca corönă la töte s'a jocatü „Luarea Griviței de cătră armata română.“

Constatü cu plăcere, că töte aceste piese au fostü bine alese și esecutate cu o rară precisiune și desteritate. Această s'a doveditü prin însuflețitele aplause, repetite din partea publicului atätü alü celui românescü din locü și jurulü acesta până chiar de pe la Baia-mare, precum și din partea Maghiarilorü și a Israelitilorü, cari fără de nici o rezervă au recunoscutü în d. Petculescu unü artistü pré bine cualificatü. Am auditü cu urechile mele pe mai mulți dicëndü: „Măi măi că bine jocă, pagubă, că nu pricepü și eu mai bine töte cuvintele..“ Veđi așa! Decă cei de altă naționalitate arü învăță mai bine a cunösee scumpa noastră limbă cu pré dulcele ei aecente, sum sigurü, că nu ar mai cuteză a-onumi „fa nyelv“ — nici limbă próstă. Pe lângă d. directore Petculescu au mai eselatü cu deosebire d. și d-na Dobriceanu precum și d. d. Constantinescü și Mihalescu. Numai cântăreții și mai cu sémă celü puținü o cântăreță — așa dicëndü — de profesiune le lipsesce. Însé pricepü cauza pré bine și aceea o affu în trista împrejurare, că această societate mică la numărü dér stăruitöre e avisată a se sustêné numai din denarii încurși dela publiculü participantü fără de altü ajutoriü, fie acela câtü de micü. Dér de unde ajutoriü — pöte cineva se întrebe? O întrebare această, la care ce e dreptu, camü cu greu se pöte sigurü răspunde. Totuși se ne încercămü.

E lucru cunoscutü, că ai noștri de vr'o cățiva ani lucră pentru înființarea unui fondü alü „Teatrului naționalü românü de dincoce de Carpați.“ Și încätü imi este mie cunoscutü, rezultatulü de până acuma ne dá örecare speranță pentru ajungerea scopului. Din statutele societății pentru fondulü de teatru naționalü se vede, că scopulü ar fi ridicarea seu înființarea unui teatru românescü stabilü în öre-care orașü alü cutăruia ținutü românescü. Ei bine! Să dicemü, că suntemü în ajunü pentru a începe cu edificarea. Dér unde? în care orașü și ținutü? Să dicemü acum, că această s'a complanatü și majoritatea a decisü rădicarea teatrului în Aradü, Lugosiu, Timișóra, Sibiu ori Brașovü. Întrebü eu acuma, öre în asemenea casü ce folosü vomü trage din teatrulü românü noi cei din Selagiu, Chiorü, Marmația, Satu-mare, Bucovina etc.? Teatrulü nu vine la noi, érá noi nu putemü merge la elü.

Étä nescari întrebări, la cari ar trebui se cugete cu tötă seriositatea mai cu sémă aceia, în ale cărorü mâni este încredințată această causă ponderösă. Modesta mea părere e, ca acestü fondü se se sporescă după puteri și în viitorü, érá anualmente se se dea din elü subvențiune societăților ambulante teatrale cum e și a d-lui Petculescu. *) Ba se se încurageze și societăți de diletanți în feriele de vacațiune din studentü, compunëndu-se anume unü regulamentü și statorindu-se tötă procedură d. e. despre perso-

*) Pe câtü ne aducemü aminte s'a proclamatü în principiu, în adunările societății pentru fondulü teatralü, ca trupa teatrală, ce va fi formată și sustinută din acestü fondü se fie ambulată. — Red.

nalul trupe respective, că unde are să jöce etc. etc.

Dacă teatrul e considerat și apreciat astăzi de totă lumea cultă, cu cât mai ales trebuie să-l dorim noi Românii și mai cu seamă noi cei de prin aceste părți ale patriei, unde urmăriți pasu de pasu, ducem o viață, care în multe privințe numai națională nu se poate numi. E tristă însă, e așa. Ba din an în an și acei puțin, cari mai au curajul a da pieptu cu torintele, ce voiesce a ne înaduși ori ce sânteminte cătră limbă și națiune, se disgustă și încep a se retrage de pe arena de luptă. Multe familii române au eschisă limba română din casă și dela mēsa lor. In viața socială totu asemenea. Țără portul? Ah! acela nu mai e românesc, s'a străformatu deja încātu be-trânii se miră singuri astăzi de elu. In câtu pentru excepțiunile, ce sunt, mă închinu lor până la pământu!

Pentru poporul nostru român în starea sa actuală, la care l'a adus afurisitul detrecutu, astăzi nu sunt destul teoriele — de multeori chiar ne înțelese — pentru a-lu abate dela urmările stricaciöse, d. e. ale beției, risipei, indiferentismului, superstițiunei ș. a. Elu — poporul — trebuie să se convingă prin exemple vii de pe scena și din cari să se înfioreze de totu ce se numesce vițiu, superstițiune, prejudițu, vanitate și altele multe, cari la noi sunt încuibate și chiar eređite. Din contră exemplele despre morala și virtutea creștină, despre curajul și vitejia strămoșă, despre dreptate ș. a. sunt însuflețitoare și facu cea mai bună impresiune asupra ori și cui, deca acelea se reproduc de pe scenă și se arată în modu practic. Țără chiamarea adevăratului teatru naționalu! Prin elu se pöte mai cu succesu combate, ce e rău și a se sădi în inimă, ce e bunu.

Asupra celor ce am Țisu cu privire la societatea teatrală și ajutorul din fondul teatrului, mi-ar plăcé, dacă aș ceti în colonele acestei prețuite föie și opiniunea altora — mai competenți. In fine tramitu cele mai sincere salutări din inimă romanăscă D-nului Petculescu și trupe D-sale, cari în 20 l. c. ne-au părăsitu plecându la Deșu și după cum am înțelesu de acolo va jucă la Nasēudu și de aici în Marmăția la Sighetu ș. a. Le poftescu curajiu și succesu pentru a învinge obstaculele li s'ar opune în cale. Eară publicul românesc se nu uite și face datorința față cu acēsta societate demnă de totu sprijinul și sucursul. P...

Nu din Țera-Oltului 21 Marte 1884.

In interesul și pentru restabilirea adevărului diformat în corespondința din Țera-Oltului *) din Nr. 26 binevoit, Vē rogū, D-le Redactoru, a da locu în prețitul D-Vöstre Țiaru următoarei întempinări.

D-lu „participante“ se vede, că n'a mai fostu la unu esamenu dela scölele grănițeresci, cu atātu mai puțin în Voila, căci atunci rezultatul din estu nu de siguru nu ar fi trecut prestu culmea „așteptării“ sale, și s'ar fi convinsu, că acea scölă, care dată escelă între scölele grănițeresci și din care treceau elevii directu în I-a clasa gimnasială chiar și la gimnasiu cu limba străină, ba chiar și în scöle de cașă, și avēndu de basă cualificațiunea primită în scöla din Voila, numai dela dēnșii depindea să fie în acele institute între cei de întâiu, — acum e în coadınță. Luându în considerare mai departe împrejurările locale favorabile și buna frecuentare din partea elevilor, precum și împregiurarea, că postul dirigentului de acolo este unul dintre cele mai bine platate postri învețatoresci, la totă lumea nu-i va fi prestu totă așteptarea bună unu esamenu așa mediocer, care pune acea scölă — înainte de a ajunge D-lu Gaboru diriginte acolo atātu de înfloritore — sub nișul celor mai multe scöle grănițeresci. Despre acēsta s'ar fi potutu convinge d-lu participante, dacă mai fi mersu la csamene numai la vreo câteva scöle grănițeresci, chiar și numai pe Țără-Oltului, și cu siguru, că dacă esamenul d-lui Gaboru a aflatu în bine a-lu cualifică de „preste așteptare bună“, apoi pentru alte esamene ar fi ajunsu în perplexitate de ce nu află în lexiconul său nici o expresiune spre a cualifică, căci în superlativul bunătății a îmbrățișat deja esamenul d-lui Gaboru.

Seracu de așteptare a mai mersu d-lu participante la esamenul din Voila, în câtu l'a nimitu ceea ce pe alți i-a lāsatu cu totu dreptul răci! Pöte că

va fi preste așteptarea d-lui participante faptul, că d-lu Gaboru atātu de „demn de chiamarea sa“ a fostu pedepsitu din partea superiorilor săi, cari sciu judecă progresul și câtu au să aștepte, în multe rânduri cu bani și admonițiuni, încă chiar și în semestrul și luna, în care a produsu acel resultat, care i-a datu d-lui participante ocaziune de a ceti cu arta sa improvisată din „ochii elevilor zelul învețatorului.“ Dér se nu se mire d-lu participante, căci acēste pedepse totuși sunt mai micu ca cea din vėra an. 1882, cându zelosul și demnul învețatoru Gaboru, după ce și-a ajunsu scopul de a obține postul de diriginte în comun'a sa natala, așa a fostu de cu „zelu, metodu și tactu“, înēātu a fostu trasu din partea competentă în cercetare disciplinară pentru regresul facutu deja în anul primu cu copii atatu de bine instruiți de antecesorul său. Și d-lu Gaboru, consciu de vina sa a fostu mulțămitu și s'a bucuratu în töte casurile, că a scăpatu numai cu atātu.

Mai fericit ar fi fostu intențiunea d-lui participante de a scusa pe d-lu Gaboru, că — ne fiindu făcătoru de minuni — nu a făcutu progresul, ce se putea așteptă, de öre ce în partea cea mai mare a semestrului espiratu d-sa a aflatu de bine a suferi de nu sciu ce morbū, ce amblă regulatu mai ca unu orologiu: două Țile bune, două rele; — altcum morbul și l'a doveditu chiar și prin atestatu dela veterinaru, cunoscutu bun de cându cu faimösele alegeri municipale. Fi-va fi fostu morbul d-lui diriginte, carele ar trebui să premergă cu esemplu, și în realitate așa regulatu în mersul său ca în actele cătră superiorii săi, său au va fi fostu mai greu, ar fi trebuit să sciricēscă d-lu participante, care se pretinde așa competentă și bine informată.

Dér pe câtu de recumpenite și nemeritate sunte laudele, la cari reflectaiu aci, pe atātu de nedreptă este acusațiunea, ce se face Voilenilor, că aru fi întempinatu pre D-söra învețatoră și instituțiunea scölei de copile cu antipatiă chiar. Ca mai bine informatu observu d-lui participante, că acestu neadeveru nu-i l'a pututu spune nici unu omu pe lume, de câtu numai d-lu Gaboru, care crede a-și avē motivul dictatu de politica sa de a Țice în contra conscienței sale așa ceva. Voilenii ar trebui să fie esepțiunea tuturor Romānilor și a grănițerilor în speciă, cându nu s'ar bucură de scöle de fete, cându toți strigăm după atari scöle, și numai lipsa de candidate e vina, că grănițerii au numai în patru locuri *) scöle de fete. Țr ce se tēne de Voileni în specialu, dēnșii au fostu bun bucuruși să se consolideze fondul foștilor husari din aripa Dejanilor, ce stă sub administrațiunea statului, cu fondul scolasticu centralu alu infanteriștilor, numai ca să li se deschidă o scölă de fete. Ba au cercatu și până aci ocaziunea de a da fiicelor lor instruciune în lucruri de mână etc., trāmițându-le pe speșele sale chiar la institutorea de naționalitate străină. — Țr pe D-söra învețatöre au primit'o — firesce nu cu praporu nici cu stēguri — ei și în faptu cu bucuria părinților, căroru le zace la inimă creșterea fiicelor lor, și cu respectul și iubirea propriă poporului nostru cătră cei trāmiși ca din ceriu spre a le face bine, și cu acēstea nu-i va rămānē detori nici-odată, Numerösele concluse și cereri ale eforiei scolare de acolo pentru institutirea scölei de fete încă nu le a scrisu în cea mai mare parte altulu, de câtu acela, care a informatu așa bine pe d-lu participante despre antipatia Voilenilor. — Motivu pentru necasul ce și-lu arată d-lu participante asupra învețatorului adjunctu afirmāndu neadeveruri, lasă să-și-lu afle d-lu participante însuși.

La töte pune vērfu însinuațiunea, ce o face implicite d-lu participantu, că cei chiamați aru putē fi influențiați, nu sciu de cine și de ce spre a suferi la scölele lor „invețatori, cari nu prin merite proprii ajungu și se susțin în posturi“; — dar' dacă totuși ar esistă unu atare casu, apoi de siguru că elu numai pe învețatorul Gaboru ilu pöte privi.

D-lui participante însă nu-i potu gratută, că s'a făcutu rostul pentru laudele proprii, seducătoare și tendențiose ale altuia și că a primitu rola de a publică concepte străine, alu căroru cuprinsu, sum siguru, că nul'a va susțēnē cu mână pe inimă. Țr d-lor învețatori le dau sfatul frățesc să-și caute mângaiere pentru ostenele lor mai vētosu în progresul și rezultatele reale, ce sunt chiamați a le face pe nobila lor carieră, Țr nu în autologii prin Țuarie.

Aristides.

*) Acēstă corespondență s'a retăcitu în colonele föiei nostre în absența Redactorelui. Red.

*) Cugira, Orlatu, Vaidă-Recea și Voila.

Diverse.

(Pēnă unde merge cavalerismul celor dela „Viitorul“), se pöte vedē și din numerul său dela 13 (25) Marțe a. c., în care susține, că nici una din foile naționale, între cari numesce apriatū și „Gazeta“, n'a publicat pe deplin „programa“ conferinței consorțiului de înfrățire din Pesta, „temēnduse, se nu se discrediteze înaintea publicului lor.“ Nu scimū ce-au publicatū său nu celelalte foi, dér scimū, că organul nostru a publicatū pretinsa programă din cuvēntu în cuvēntu după „Viitorul“ (Gazeta Transilvaniei Nr. 28 dela 7 (19) Marte) sub titlul „Comedia frățietății“, fără a ne teme cătuși de puțin, că cetitorii noștri ne voru părăsi și voru alergă toți la „Viitorul“. D-nul Gall și cu onorabilul personalu alu redacției sale susținū prin urmare Țrăși unu neadeveru flagrantu, care cu terminul obicinut se numesce minciună. Dacă d-nii Gall și consoți cu asemēni minciuni voiescu se facă propagandă pentru programa dd-lor, atunci trebuie se fie de totu șubredă temelia acelei faimöse programe.

(Unu îndoită asasinatū juridic.) Unu casu, care s'a întemplatū în Jura dela Bernu, stēnesce în presa elvețiană mare senzațiune. Lucrul s'a petrecutu astfel: Pentru unu omorū comisū în Jura cam pe la anul 1870 unu barbatu a fostu osēnditu la închisöre corecțională de 20 de ani de cătră camera criminală din Delsbergu, după ce jurații ilu declarară „v i n o v a t u.“ La unu an și jumătate după aceea revisuindu-se procesul, se dovedi, că martorul principalu, cu numele Farine, este ucigașul adevăratu, care și fu osēnditu de asemenea la 20 de ani închisöre corecțională. Țilele acēstea însă se înfățișă o femeă înaintea tribunalului din Delsbergu și mărturisii, că nu Farine este adevăratul ucigașu, ci bărbatul ei. Ea dede töte amēnuntele și motivele, cari au împinsu pe bărbatul ei la omorū. In urma acestor arētări, de alu căroru adevēru nu se mai îndoesce nime, elu fu arestatu. Și acesta a fostu unu martorū principalu. — Dacă casul acēsta se întemplă într-unu statu, unde pedēpsa cu mörte încă nu e cassată, amēndoi pe nedreptu condamnați ar fi trebuit să-și espieze viața fără de vină.

(O brutalitate de necređit.) Din Colonia se istorisese următorea întemplare: O tēnără părechia, din localitatea Deutz de lângă Celonia, vrēndu a face o preāmlare până la comuna Poll de cealaltă parte a Coloniei, trebui să trecă prin pörta Siegburg. Din întemplare bărbatul rămase cățiva pași înapoi, tocmăi cându tineru sa nevastă trecea pe sub pörtă, unde stă o vigiă permanentă. Se întemplă adese-ori, că ömenii, cari Ținū vigiă, începū a curtă pe frumoșele trecătoare. De astă-dată ei merseră cu cățiva pași mai departe și grāmădiră pe nevastău ca sărutări. Bărbatul, vēdēndu acēsta, alergă într'ajutoru, dēru o păți rău, căci a fostu tractatu cu lovituri de săbii peste cap și peste spate, așa încātu plin de sânge trebui să se întörcē acasă. După ce și-a spēlatu ranele a mersu la presidiul poliției, care a și trasu în cercetare pe vinovați.

(Inscințare.) Subscrisul comitetu aduce la cunoscința onoratului publicu român, cumcă în Brașovu se află mai multe lecuri vacante la diferiți măestri pentru copii, cari voiescu a se aplică la meserii. Condițiunile sunt: Copiii să fie de 13—14 ani, să scie ceti și serie, să servescă 4 ani ca învețacei, în acești 4 ani părinții să le dea hainele de lipsă. Părinții său tutorii copiilor să se adreseze la subscrisul comitetu în Brașovu.

Brașovu 13/25 Marțiu 1884.

Comitetul Asociațiunei pentru sprijinirea învețaceilor și solidarilor romāni meseriași în Brașovu.

Vasilie Sfetea,
președ.

Ioanū Bozoceanu,
secret.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 11 Marte v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	93 ¹ / ₂	vënd.	94
Renta rom. amort. (5%)	„	95 ¹ / ₅	„	96
„ convert. (6%)	„	98 ¹ / ₂	„	99
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	„	32	„	33
Credit fonc. ruralu (7%)	„	103 ³ / ₄	„	—
„ „ „ (5%)	„	92 ³ / ₄	„	—
„ „ urbanu (7%)	„	101 ³ / ₄	„	102 ¹ / ₄
„ „ „ (6%)	„	98	„	98 ¹ / ₄
„ „ „ (5%)	„	88 ⁷ / ₈	„	89
Banca națională a Romāniei	„	1384	„	—
Ac. de asig. Dacia-Rom	„	383	„	—
„ „ Națională	„	260	„	—
Auru	„	2.85 ⁰ / ₁₀	„	—
Bancnote austriace contra aurū	„	2.09	„	2.10

Cursul la bursa de Viena

din 27 Martiu st. n. 1884.

Rentă de aură ungară 6% 121.75. Rentă de aură 4% 91.65. Rentă de hărăthă 5% 88.60. Imprumutul căilor ferate de ostu ung. (I-ma emisiune) 95.80. do (II-a emisiune) 117.25. do (III-a emisiune) 100.75. Bonuri rurale ungare 100.75. Bonuri cu cl. de sortare 100.—. Bonuri rurale Banat-Timișu 100.25. Bonuri cu cl. de sortare 99.75. Bonuri rurale transilvane 99.75. Bonuri croato-slavone 100.—. Despăgubire p. dijma de vină ung. 97.75. Imprumutul cu premiu ung. 116.75. Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului 113.80. Rentă de hărăthă austriacă 79.80. Rentă de arg. austr. 80.95. Rentă de aură austr. 101.75. Losurile din 1860 136.50. Acțiunile băncii austro-ungare 843.—. Act. băncii de credită ungară 326.50. Act. băncii de credită austriacă 323.75. Argintulu — Galbină împărăteser 5.78. Napoleon-d'or 9.61. Mărci 100 imp. germ. 59.25 Londra 10 £ sterlinge 121.35.

Cercul Th. Sidoli

dela Pórta Vămii.

Astăzi Vineri în 28 Marte 1884,

séra la 7^{1/2} óre.

Representația de onóre

în beneficiul clownului mascat Augustu numit „prostul.”

Mister Etkar, Adela și Miss Ella

debutarea tuturor membrilor celor mai buni de ambe sexele în rolurile lor escelente.

Din programa bogată se vorú esecutá 14 din piesele cele mai alese, între cari remarcámú cele esecutate de beneficiantí.

La finea reprezentației pentru ántáia órá pantomima, ce s'a datú de 150 de ori în hipodromulu din Parisú.

Grand Bal Masqué

divertismentú fórte comicú, esecutatú de mai mulți domni și dómne din societate pusú în scená de beneficiantulu Mister Etkar (clownulu mascatú Augustu numitú „prostul.”)

Beneficiantii ínvitá onor. publicú cu tótá stima.

Máne Sâmbătă pentru ántáia órá:

O serată de carnavalú pe ghiată

la lumină electrică.

Detailurile se potú ceti în afisurí.

Cu tótá stima

Th. Sidoli, directorú.

Juliu Biró

recomândá onor. publicú **depositulú sêu de ghete de dame și bărbați** bogatú asortatú cu fabricate din íntú și din străinătate, și asigurá onorațiilor muserii pe lângá unú serviciu promptú cu prețurí eftine articolele cele mai solide. Totodatá se aflá în magazinulú sêu **pălării de bărbați și de copii** de fasonulú celú mai modernú cu prețurile cele mai eftine.

Depositulú, Strada Vámei Nr. 12 în casa lui Schmidt. 1—4

Nr. 1665-1884.

3—3

Concursú.

Spre ocuparea postului nou de jude comunalú orășanescú sistemisatú la comuna orășanescá de aici și provécutú c'unú salarú anualú de 900 fl. și bani de cuartírú de 150 fl. v. a. pe anú se escrie concursú.

Doritorii de a ocupá acestú postú sêși prezenteze petițiunile respective până la 26 Marte a. c. d. a. 5 óre la primária de aici, arátându în aceste petițiuni ctatea lorú; purtarea moralá, cá au absolvatú unú cursú de dreptú de patru ani, cá au căpétatú licența (Staatsprüfung) judicialá sêu din sciințele de statú, și în fine sê aráte, unde au fostú până acuma ocupați.

Brașovú 8 Marte 1884.

Magistratulú orășanescú.

Spre sciință!

Subscrisulú aducú prin acésta la cunoscința onoratului publicú, cá am luatú în antreprisá esplotarea cunoscutelorú ape minerale dela Elepatacú. Acéstá esplotare va începe dela 1-a Aprile viitorú. Dela acéstá datá începîndú, aceste escelente ape vorú începe a fi manipulate într'unú chipú raționalú cu totulú deosebitú de celú întrebuintatú până aci. Intrebuintarea de sticle ad hoc, solide și de colóre verde închisá va face în viitorú posibilá transportarea acestorú ape la distanțele cele mai mari, fără a li-se alterá íntú nimica constituțiunea chemicá: astfelú, cá ele vorú puté fi întrebuintate ca apă de curá íntocmai ca la isvorulú lorú. Pentru a evitá ori ce fraudá ími permitú a face atentú pe on. publicú, cá sticlele mele de colóre verde închisá sunt de unú litru; pe dopú au inscripțiunea: „Neuriehrrer S.“, pe periferia capsulei de pe dopú: „Elópatak, N. S.“ și în fine pe fundú: „Elópatak. Neuriehrrer.“

Cu vinderea apei minerale dela Elepatacú, atátú în detail câtú și en gros, amú însarcinatú pe dl-ú A. Kassik, Strada căldárarilorú Nr. 520, care e deobligatú de a îngrijí de transportulú în ládi franco, respective în schimbulú embalagiului.

Prețulú unei ládi á 50 sticle cu ladá și cu sticle cu totú, 8 fl. — prețulú unei ládi cu 25 sticle 4 fl. 20 cr. — prețulú unei sticle de apă cu ínapoierea sticlei 6 cr. v. a.

Elepatacú în 1884.

5—20

Cu tótá stima

Neuriehrrer S.

Anunțiu de licitare.

Bunulú fundațiunei Șuluțiane din comuna Bazedu comitatulú Muréșú-Turda, susceptú în protocolulú cártei funduare a aceleasi comune sub Nr. 19, A + 1—107 Nr. Ord., — constatoriu după fóia catastralá din 39 jughere 1571° □ de aráturá, — 14 jughere 536° □ de cosilú, 569° □ vii, 13 jughere 536° □ pășune, 7 jughere 1249° □ pădure și 2 jughere 344° □ locú neproductivú, se vinde eventualminte se esarendézá pe calea licitațiunei publice voluntare, ce se va íné în 6 Aprile a. c. st. n. la 2 óre p. m. în comuna Bazedu.

Prețulú de esclacamare pentru doritorii de a cumpérá se statoresce cu 4500 fl. v. a. — sub acestú prețú bunulú la nici unú casú nu se va vinde. — Érá prețulú de esclamare pentru arénda anualá se statoresce cu 250 fl. v. a.

Doritorii de a cumpérá sêu de a esarendá acestú bunú íncá înainte de începerea licitațiunei au a depune unú vadiu de 10% la mâna esmisului fundațiunei Șuluțiane.

Condițiunile de licitaré și până la acestú terminú se potú vedé la subscrisulú.

Blașiu în 18 Marte 1884.

Ludovicú Csato,
advocatú archidiecepsanú,

Publicațiune. 3—3

Báile de aburú și de vaná din Brașovú, suburbiulú Scheiú au necesitate de 50 stínjimi lemne de focú de fagú, tinere uscate.

Cine voesce a liferá acéstá cantitate de lemne, sê binevoescá a se adresá cu ofertele lorú verbale sêu în scrisú în terminú de 15 zile, la subscrisa eforiá scolará, suburbiulú Scheiú, în edificiu gímnasialú.

Brașovú, 9 (21) Martiá 1884.

Eforia școlélorú centrale rom. ort. resárit.

Publicațiune. 3—3

Se aduce la cunoscința onor. publicú, cumcá reparatura, ce este a se face la báile de aburú, și de vaná din Brașovú, din suburbiulú Scheiú, se va pune în lucrare numai la 9 (21) Aprile

1884, și cá până atunci, báile amintite stau la dispozițiunea on. publicú.

Brașovú, 9 (21) Martie 1884.

Eforia școlélorú centrale rom. ort. resárit.

La pórta Vămii lângá Ciroú

este espusú

unú mare panopticum

Panoramá și muséu anatomicú

pentru onor. publicú visitátora.

În panopticum se potú vedé persóne renumite prin fapte bune și fáimóse prin fapte rele, care sunt puse în mișcare de obsee cu mecanismulú celú mai artificialú așa, cá omulú crede a le vedé viețîndé ínainte sa.

Muséulú anatomicú cu preparatele sale scientifice peste 400 la numărú, este celú mai mare și celú mai bogatú alú timpului nou. Îl deosebí atragemú atenziunea asupra unei VENUS, ce se poté desface în 80 de bucáți pe lângá esplanțîuni scientifice.

Intrarea în panopticum și panoramá 20 cr. Îl muséulú anatomicú 10 cr., pe lângá care se mai ca pětá și unú catalogú românescú.

Deórece acestú muséu va fi espusú aici în Brașová scurtú timpú numai, se rógá, ca onor. publicú sê lá visiteze în numărú câtú mai mare

C. Hermes.

Nr. 124.—1884.

Publicațiune.

Din partea comunitáții Telciu íntabulate í comitatulú Bistrița-Naséudú prin acéstá se aduce la cunoscința publicá, cumcá din proprietatea ínscrișá în protocolulú funduarú Nr. 1 a comunitáții Telciu din íadurea de molidú, numitá în dosul Strimbei, se va vinde pe calea licitațiunei publice unú terenú de pădure de 1701 jughere 756° □ spre táiare, respective spre folosire íntimpú de 17 ani.

Terminulú de licitațiune se defige pe 2 Maiu 1884 la 10 óre a. m. la casa comunitáții Telciu. — Prețulú strigárei se statoresce pe jugherú cu 15 fl. sêu pentru totú terenulú vîndéare cu 25.522 fl. v. a. Oferte scripturistice nu se primescú. Fiecare licitantú e obligatú depune ca vadiu suma de 5000 fl. v. a. în bégata și totú unadatá prin documente demne de íncredere și valide a-și documentá starea averii și purtarea sa moralá.

Vadiulú cumpératoriului se reține și se computá în rata din urmá a prețului de cumpérare avéndú cumpératoriulú afará de aceea a se mî obligá, cá va depune índatá după ímirea licitațiunei în bani gata tangentele din prețulú cumpérárei plátibilú la 1 Ianuarú și 1 Aprile 1884 cu 1250 fl. v. a. precum și spre acoperire speselorú cauzate cu pregátirea planurilorú economisare referitóre la acéstá vîndéare pădure a mai depune íncá 3600 fl. v. a.; ca sumá din urmá ínsé nici se va computá în prețulú cumpérárei și nici se va mai replátí cumpératoriului.

Celelalte condițiuni referitóre la acéstá licitațiune se potú vedé ori și cândú la subscrisulú oficiu comunalú.

Dela oficiulú comunei

Telciu în 20 Martiú 1884.

Nestorú Ganea,
notaru.

Ionú V. Pupezú
primariu.

Numere complete dela începutú anului sê mai aflá.

Editorú: Iacobú Mureșianu.

Redactorú responsabilú: Dr. Aurel Mureșianu

Tipografia: Ioanú Gótt și fiulú Henricú.